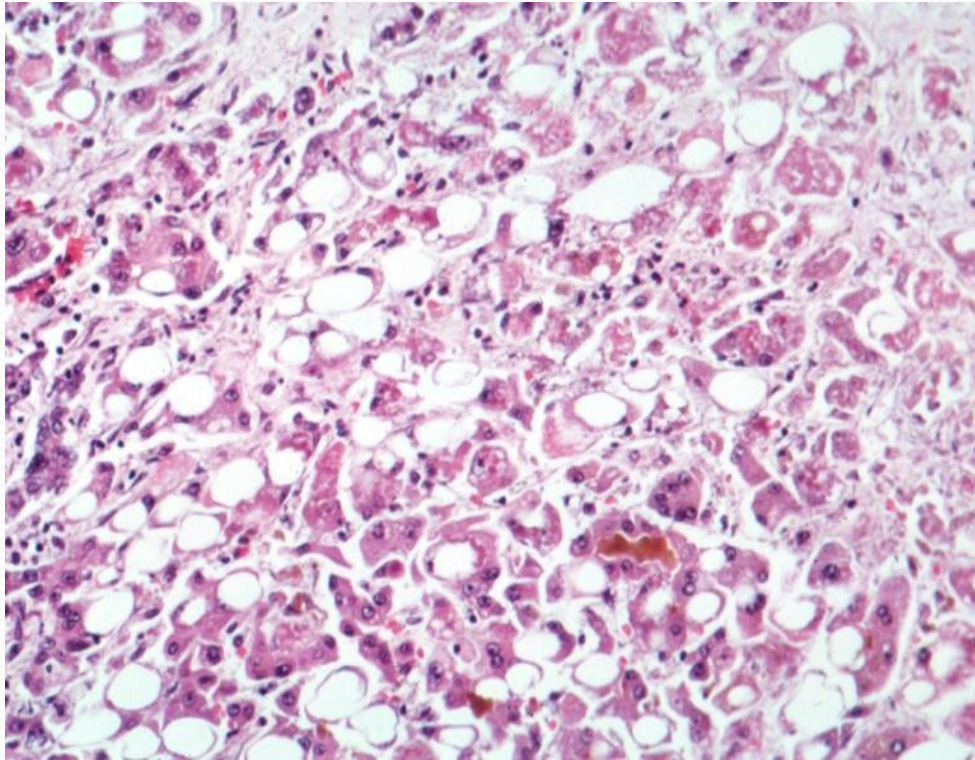

Гепатит

Підготував Левковський Андрій

Загальна характеристика

Гепатит— загальна назва гострих та хронічних дифузних запальних захворювань печінки різної етіології.

Один з найпоширеніших та виснажуючих симптомів серед хворих гепатитом — це втома, універсальний симптом для усіх типів захворювань печінки, який не обов'язково корелює із гостротою хвороби печінки[1].

Класифікація гепатиту

- Запалення печінки (гепатит) може бути викликане різними факторами (гепатотропними), що можуть пошкоджувати печінку. Класифікація гепатитів включає: 1. Інфекційний (вірусний) гепатит:
 - Гепатит А
 - Гепатит В
 - Гепатит С
 - Гепатит D
 - Гепатит E
 - Гепатит G
 - Гепатит F
 - Гепатит M
- Гепатит як компонент: жовтої лихоманки, цитомегаловірусної інфекції, краснухи, епідемічного паротиту, інфекції вірусу Епштейна-Барр, різноманітних інфекцій герпеса, лихоманки Ласса, СНІДу.
- Бактеріальні гепатити: при лептоспірозі, сифілісі.

Класифікація гепатиту

Токсичний гепатит:

- Алкогольний гепатит
- Медикаментозний гепатит
- Гепатити при отруєнні різними хімічними речовинами.

Променевий гепатит (компонент променевої хвороби)

Гепатити як наслідок автоімунних захворювань.

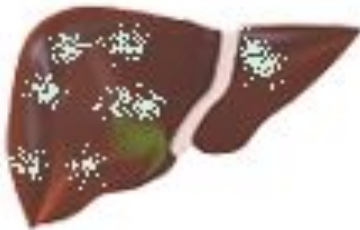
Гостра форма гепатиду

Гостра форма найхарактерніша для гепатитів вірусної природи, а також для гепатитів викликаних отруєнням сильними отрутами. При гострій формі розвитку гепатита спостерігається помітне погіршення загального стану хворого, розвиток ознак загальної інтоксикації організму та порушення функції печінки (підвищення температури тіла, у ряді випадків розвиток жовтяниці та ін.), а також підвищення рівня трансаміназ і загального білірубіну крові. Гострий гепатит, як правило, закінчується повним одужанням хворого, однак у деяких випадках спостерігається перехід гострої форми хвороби у хронічну.

Хронічна форма гепатиду

- Хронічна форма може розвиватися самостійно (наприклад, при хронічному отруєнні етиловим спиртом), або продовжувати розвиток гострого гепатиту (вірусні гепатити В, D). Клінічна картина при хронічному гепатиті — захворювання довгий час протікає безсимптомно. Відмічають стійке збільшення розмірів печінки, тупі болі у правому підребер'ї, непереносимість жирної їжі та ін. При хронічному гепатиті клітини печінки поступово заміщуються сполучною тканиною, так що у більшості випадків хронічний гепатит, що не лікувався, призводить до розвитку цирозу печінки. Пацієнти, які страждали на хронічний гепатит, схильні до високого ризику розвитку первинного раку печінки. Хронічні вірусні гепатити В, С, D у ряді випадків піддаються противірусній терапії[2]. Лікування проводиться досвідченим інфекціоністом-гепатологом.

**Хронический
персистирующий
гепатит**

**Хронический
активный
гепатит**

Вірусний гепатит

- Захворювання викликається вірусом, виділити який у чистому вигляді поки не вдалося. Існують різні типи вірусу-збудника хвороби. Вірус типу А викликає інфекційний гепатит, типу В - сироватковий гепатит В. Маркером вірусу В є так званий австралійський антиген, який визначається у сироватці крові хворих та вірусоносіїв. По клінічним, біохімічним та епідеміологічним ознакам гепатити інших типів являють собою форми сироватково гепатиту.
- Джерелом інфекції є людина. При інфекційному гепатиті А основний механізм передачі - фекально-оральний. Вірус А міститься у калі, сечі, крові хворих наприкінці інкубаційного, переджовтушного та на початку жовтушного періодів хвороби.
- При сироватковому гепатиті основний механізм передачі - парентеральний (переливання крові, операції, ін'єкції, забір крові і т.п.). Вірус В міститься у крові хворих в інкубаційному періоді захворювання та на протязі тривалого строку після одужання (до 10 років та більше).
- Найбільшу епідеміологічну небезпеку становлять хворі наприкінці інкубаційного періоду та у переджовтушному періоді хвороби, а також хворі стертими, субклінічними та безжовтушними формами хвороби. Для інфекційного гепатиту А характерна сезонність захворювання - літньо-осінній час, нерідко в анамнезі є вказівки на контакт з хворим "жовтяницею". Хворіють переважно діти (4-15 років) та особи молодого віку. Для сироваткового гепатиту сезонність відсутня. Хворіють переважно особи старше 30-40 років та діти першого року життя. В анамнезі зазвичай парентеральні втручання.

- Після проникнення вірусу до організму відбувається його розмноження у лімфатичних вузлах та генералізація інфекції (первинна вірусемія). У подальшому відмічається проникнення вірусу у печінку, селезінку та інші органи. У печінці проходить подальше розмноження вірусу з періодичним розвитком вторинної вірусемії. Розвивається ураження клітин печінки (гепатоцитів) з порушенням функцій органу, нерідко - розвитком жовтяниці. Найбільше ураження паренхіми печінки спостерігається при сироватковому гепатиті В.
- Диференційний діагноз проводять з іншими інфекційними захворюваннями, що супроводжуються жовтяницею (лептоспіроз, інфекційний мононуклеоз, ієрсиніоз, сальмонельоз, ентеровірусні інфекції), з токсичними та медикаментозними гепатитами, пігментними гепатозами, надпечінковою та підпечінковою жовтяницями. Особливо утруднений диференційний діагноз між холестатичною формою вірусного гепатиту та механічною жовтяницею при новоутвореннях.

